

**STOWARZYSZENIE EMERYTÓW I RENCISTÓW POLICYJNYCH
ZARZĄD GŁÓWNY**

02-672 Warszawa, ul. Domaniewska 36/38

tel. (22) 6012913

www.seirp.pl sekretariat@seirp.pl

KRS: 0000043188 NIP: 851 244 26 79

L.dz. ZG – 136/2018

Warszawa, 6 listopada 2018 roku

Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA
Wpłynęło dn. 06 LIS. 2018
Nr SW1- zał

Pani Małgorzata Zdrodowska
Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji
ul. Pawińskiego 17/21
02-106 Warszawa

STARSZY ASYSTENT
Wydziału Ustalania Świadczeń I

Izabella PIETRUSZEK

W imieniu Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych działającego w interesie swoich członków i całego środowiska emerytów i rencistów policyjnych zwracam się do Pani Dyrektor z wnioskiem przedstawionym w dalszej części pisma, dotyczącym szczególnie ważnych, żywotnych interesów wszystkich świadczeniobiorców korzystających z zaopatrzenia emerytalnego z ZER MSWiA.

W treści zapisu zatytułowanego „Informacja w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy”, zamieszczonego na stronie internetowej ZER MSWiA pod adresem: <http://zer.mswia.gov.pl/zer/informacji/informacje/3404,Informacja-w-sprawie-zmiany-ustawy-z-dnia-18-lutego-1994r-o-zaopatrzeniu-emeryta.html>, znajdujemy, m. in.,

„Tryb postępowania:

1. Na wniosek organu emerytalnego Instytut Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu sporządzi na podstawie posiadanych akt osobowych i w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania wniosku, przekaze organowi emerytalnemu informację o przebiegu służby wskazanych funkcjonariuszy na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b (art. 13a ust. 1) (...).”

Jednocześnie na stronie Instytutu Pamięci Narodowej pod linkiem <https://ipn.gov.pl/pl/dla-mediow/komunikaty/40996,Informacja-Archiwum-IPN-dotyczaca-tzw-ustawy-dezubekizacyjnej.html> została umieszczona „Informacja Archiwum IPN dotycząca tzw. ustawy dezubekizacyjnej”, gdzie znajdujemy

co następuje: „Okolo 50 tysięcy byłych funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa PRL może mieć obniżone emerytury i renty na mocy tzw. ustawy dezubekizacyjnej. W tylu przypadkach IPN potwierdził dotąd fakt pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa – potwierdza kwerenda w Archiwum Instytutu.

W ramach realizacji ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r., poz. 708 z późniejszymi zmianami) z wnioskami do Instytutu Pamięci Narodowej wystąpiły: Zakład Emerytalno-Rentowy MSW (cztery wnioski) oraz Biuro Emerytalne Służby Więziennej (pięć wniosków).

Co do wniosków skierowanych przez Zakład Emerytalno-Rentowy MSW – 9 czerwca 2017 r. Archiwum IPN zakończyło realizację wniosku z 10 lutego br., zawierającego dane osobowe 191 680 byłych funkcjonariuszy. Na podstawie dokumentacji osobowej przechowywanej w IPN:

- wystawiono i przesłano do Zakładu 48 666 informacji o przebiegu służby, potwierdzających fakt pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13 b ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym;
- udzielono odpowiedzi, że analiza dokumentacji osobowej 33 517 byłych funkcjonariuszy wymienionych we wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że pełnili oni służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13 b ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym;
- poinformowano, że w przypadku 109 497 osób, po kwerendzie przeprowadzonej w dostępnych i aktualizowanych pomocach ewidencyjnych Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, nie odnaleziono dokumentów osobowych.

Pozostałe, uzupełniające wnioski ZER MSW, przesłane odpowiednio 15 maja br. (dotyczą 1312 funkcjonariuszy), 8 czerwca br. (212 funkcjonariuszy) oraz 10 lipca br. (dotyczą 183 nazwisk), są realizowane.”

W świetle przedstawionych informacji nie ulega wątpliwości, że każdy wniosek (czy to w formie zbiorczej czy indywidualnej) zainicjował postępowanie administracyjne wobec każdego ze sprawdzanych funkcjonariuszy.

Z treści art. 180 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.) zwanej dalej k.p.a. wynika, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych stosuje się przepisy kodeksu, chyba że przepisy dotyczące ubezpieczeń ustalają odmienne zasady postępowania w tych sprawach. Zapis § 2 wskazuje, że przez sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych rozumie się sprawy wynikające z przepisów (...) o zaopatrzeniach emerytalnych i rentowych (...).

Natomiast w treści Wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia

11 stycznia 2012 r. (K 36/09) są następujące stwierdzenia: „Zakwestionowany art. 13a ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy wyłączając stosowanie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego do informacji o przebiegu służby funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa PRL, wyłącza tym samym jedynie prawo do bezpośredniego zaskarżania informacji o przebiegu służby funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa PRL przed IPN w trybie i na zasadach określonych w KPA.”. Tym samym Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że przepis art. 13a ust. 6 ustawy emerytalnej nie wyłączył postępowania o ponownym ustaleniu wysokości emerytury/renty (za wyjątkiem wskazanym wyżej) spod rygorów k.p.a.”

Treść Wyroku Trybunału Konstytucyjnego w dalszym fragmencie precyzuje, że (...) „informacja o przebiegu służby sporządzona przez IPN stanowi tylko i wyłącznie dowód z akt osobowych funkcjonariusza w postępowaniu przed organem emerytalnym w sprawie ponownego ustalenia prawa do świadczenia emerytalnego oraz jego wysokości.”.

Nie ulega wątpliwości, że wystąpienie z wnioskami do IPN przez Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA miało de facto na celu uzyskanie dowodów w sprawach potwierdzających fakt pełnienia przez funkcjonariuszy służby na rzecz „totalitarnego państwa” lub dowodów przeciwnych.

Oczywiste jest więc, że czynności organu emerytalnego zmierzające do uzyskania dowodów nie powinny i nie mogły być przeprowadzone poza postępowaniem administracyjnym.

Obowiązujące przepisy nie określają formy prawnej wszczęcia postępowania administracyjnego.

W orzecznictwie sądowym wskazano wprost, że przepisy prawa polskiego - poza wyjątkowym przypadkiem art. 31 § 2 k.p.a. nie przewidują wydania odrębnego postanowienia w przedmiocie wszczęcia postępowania.

Należy raczej przyjąć, że na gruncie k.p.a. samo podjęcie czynności urzędowej (przy sprawach wszczynanych z urzędu) z określoną datą, powoduje z mocy prawa wszczęcie postępowania. Potwierdza to choćby fragment treści uzasadnienia wyroku NSA II OSK 588/11 z dnia 03.07.2012 r.: (...) „za wszczęcie postępowania z urzędu uważa się w istocie pierwszą czynność organu podjętą w danej sprawie. Pomimo, że przepisy co do zasady, nie nakładają na organ wydania odrębnego postanowienia o wszczęciu postępowania, to jednak wszczęcie nie może się odbyć bez wiedzy stron.

Zgodnie z brzmieniem art. 61 § 4 k.p.a. - O wszczęciu postępowania z urzędu lub na żądanie jednej ze stron należy zawiadomić wszystkie osoby będące stronami w sprawie.”

Z treści tego przepisu wynika dla organu administracji obowiązek ustalenia jakie podmioty są stronami wszczętego postępowania i zawiadomienia ich, że biorą udział w takim postępowaniu. Ustalenie kto jest stroną postępowania będzie następowało w oparciu o przepisy art. 28 k.p.a. Zawiadomienie to ma istotne skutki, gdy chodzi o zapewnienie prawidłowego

przebiegu postępowania, w szczególności dla stwierdzenia, że w postępowaniu brały udział wszystkie strony postępowania i postępowanie to nie było dotknięte wadą polegającą na pozbawieniu strony prawa do czynnego w nim udziału.

Organ administracyjny kończy postępowanie w sposób wskazany w art. 104 § 1 i 105 § 1 k.p.a., tj. - *Organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.* - oraz – *Gdy postępowanie z jakichkolwiek przyczyn stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości lub w części.*

Stowarzyszenie Emerytów i Rencistów Policyjnych nie posiada informacji o tym, aby byli funkcjonariusze wobec których Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA wystąpił do Instytutu Pamięci Narodowej z wnioskami o sporządzenie informacji o przebiegu służby – poinformowani zostali o wszczęciu postępowania (a także odpowiednio świadczeniobiorcy). Wyjątek stanowi grupa osób, którym emerytury/renty obniżono i wzmiankę o wszczęciu postępowania zawarto w decyzji kończącej postępowanie.

Pozostała grupa byłych funkcjonariuszy (świadczeniobiorców) nie tylko nie została poinformowana o wszczęciu postępowań lecz do osób tych dotychczas nie dotarły decyzje o umorzeniu postępowań, a więc nie dotarła do nich informacja o faktach, które organ uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej (zgodnie z art. 107 § 3 k.p.a.).

W oparciu o prawo do informacji publicznej w imieniu Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych, uprzejmie proszę o poinformowanie z iloma wnioskami łącznie, na dzień 6 listopada 2018 roku, Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA zwrócił się do IPN o sporządzenie informacji o przebiegu służby na podstawie art. 13a ust. 1 ustawy emerytalnej, a także wobec ilu byłych funkcjonariuszy:

- 1) potwierdzono fakt pełnienia służby na rzecz „totalitarnego państwa”,
- 2) analiza dokumentacji osobowej nie pozwala na stwierdzenie, że pełnili służbę na rzecz „totalitarnego państwa”,
- 3) nie odnaleziono dokumentów osobowych,
- 4) kwerendy nie zakończono.

Wnoszę także o przekazanie informacji:

- a) ilu świadczeniobiorców poinformowanych zostało o wszczęciu postępowania wobec byłych funkcjonariuszy mieszczących się w grupach wymienionych w p. 2), 3), 4);
- b) w ilu sprawach - w grupach wymienionych w p. 2), 3), 4) postępowanie nadal trwa;
- c) wobec ilu, mieszczących się w grupach 2) i 3) wydano decyzje o umorzeniu postępowań.

W razie odpowiedzi negatywnych, świadczących o pozbawieniu stron przysługujących im praw do udziału w postępowaniach, a w szczególności do informacji o ustaleniach i dowodach skutkujących zachowaniem emerytur w dotychczasowej wysokości – Stowarzyszenie Emerytów i Rencistów Policyjnych działając w interesie swoich członków i całego środowiska emerytów i rencistów policyjnych, rozważy wystąpienie z żądaniem, o którym mowa w art. 31 § 1 k.p.a.

Jednocześnie zwracam się do Pani Dyrektor z wnioskiem o wydanie emerytom i rencistom /wszystkim sprawdzanym świadczeniobiorcom/ postanowień o umorzeniu postępowań wszczętych wnioskami ZER MSWiA skierowanymi do Instytutu Pamięi Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w przypadkach, w których kwerenda IPN nie dała podstaw do stwierdzenia, że wskazany emeryt lub rencista pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa. Ponadto zgodnie z art. 107 § 3 k.p.a.) wnioskuję o dołączenie indywidualnego, personalnego wyciągu z wniosku o sprawdzenie i odpowiedzi IPN.

Wyk. w 2 egz.

Egz. nr 1 -adresat

Egz. nr 2 – a/a

PREZES
ZARZĄDU GŁÓWNEGO

Antoni Duda

